

ת"פ 12811/04/21 - משה רוגוזניצקי נגד מדינת ישראל, אי.אם.אס. אדג'ונט מדיקל סולושנס בע"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12811-04-21 מדינת ישראל נ' רוגוזניצקי ואח'
תיק חיצוני: 66007/2020

מספר בקשה: 13

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
מבקשים	משה רוגוזניצקי
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. אי.אם.אס. אדג'ונט מדיקל סולושנס בע"מ

החלטה

בפניי בקשה שנייה לתיקון כתב אישום, בדרך של הוספת נאשמים, אישומים ועדי תביעה (בקשה קודמת לתיקון הוגשה ביום 26.7.21 וכללה תיקון סכומי כספים).

ביום 3.4.21 הוגש כנגד נאשמים 2 ו-7 (ע"פ כתב האישום המתוקן) כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות במסגרת פעילות ייצוא ושיווק תרופות שלא כדין מישראל. ביום 24.4.22, כשנה לאחר מכן, הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב אישום על דרך הוספת הנאשם מר מוריס אבוהי (נאשם 1 בכתב האישום המתוקן) ונאשמות 3-6 שהן חברות שבבעלותו ובשליטתו. בין היתר מיוחסת לנאשמים פעילות ייצוא ושיווק תרופות באופן קמעונאי וסיטונאי שלא כדין מישראל, הפעלת בתי מרקחת שלא כדין, זיוף תכשירים הומאופתיים ותוספי תזונה, מכירת תכשירים תרופתיים במסווה של חומר הומאופתי, ועבירות מרמה והלבנת הון בהיקף של עשרות מיליונים, הכל תוך ביצוע עבירות נוספות, בניגוד לפקודת הרוקחים, פקודת המכס, חוק העונשין וחוק איסור הלבנת הון. נאשמת 7 היא חברה בשליטת הנאשם 2.

כמו כן כולל כתב האישום המתוקן הוספת אישומים 1, 3, 4, 5 ו-6 ועדי תביעה שונים. במסגרת התיקון, החליטה המבקשת לגרוע בעניינם של הנאשמים 2 ו-7, עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות ומכירת תכשירים.

במסגרת בקשתה לתיקון כתב האישום וטיעוניה בע"פ, הסבירה המבקשת, באמצעות ב"כ עוד מ.יחזקאל, כי הסיבה המרכזית לפיצול בין הנאשמים ולפער הזמנים בין הגשת כתב האישום כנגד נאשם 1 לנאשם 2 נעוצים בכך שנאשם 2 יותר על הליך שימוע ואילו נאשם 1 ניהל הליך שימוע ממושך ורק לאחר שנדחו טענותיו ע"י המאשימה ניתן היה לצרפו לכתב האישום.

טיעוני הצדדים

ב"כ הנאשמים 2 ו-7 הביעו בכתב ובע"פ את התנגדותם לתיקון כתב האישום. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 2.6.22, עמדה ב"כ הנאשמים, עו"ד ג.רוטנברג על טעמי התנגדותם. לדבריה, נפלו בהתנהלות המבקשת פגמים חמורים. עוד הלינה על כך, שהבקשה הוגשה ימים ספורים לאחר שנאשם 2 מסר מענה מפורט לכתב האישום ומבלי שעודכנו מבעוד מועד על כוונת המבקשת לתיקון כתב האישום. עוד נטען, כי המענה ניתן בהסתמך על כך שאבוהי הוא עד תביעה ולאחר הפיכתו לנאשם עלול להחשף לקו ההגנה של הנאשמים. בנוסף נטען, כי כתב האישום המתוקן נושא תיקונים מובלעים, שהתווספו ללא פירוט ונימוק מספק, באופן העלול לפגוע בהגנת מרשיה, וכי המבקשת השתתתה שיהוי ממושך ובלתי מוצדק טרם הגשת הבקשה באופן שיכול לשמש כשלעצמו, עילה לדחייתה.

במענה לכך, טען ב"כ המבקשת, כי לא נפגעה הגנת נאשמים 2 ו-7, ההליך המשפטי מצוי בשלב מקדמי וטרם נקבעו מועדי הוכחות. עוד עמד על כך שמדובר בפרשה רחבת היקף, שבה מעורבים כלל הנאשמים וכי ראוי לקבל את הבקשה גם מטעמי יעילות וחסכון בזמן שיפוטי ומשאבי ציבור, שכן התיקון ימנע שמיעה כפולה של עשרות עדי תביעה חופפים בשני הליכים נפרדים. באשר לטענה, כי התיקונים המבוקשים משליכים גם על העובדות המיוחסות לנאשמים, נטען כי אין מדובר בשינוי מהותי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה לתיקון כתב האישום במלואה.

לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול".

השיקולים הנבחנים בבקשה לתיקון כתב האישום, נוגעים בעיקרם לשלב בו מצוי ההליך המשפטי בעת הגשת הבקשה, והמבחן הקבוע בסעיף 92(א) לעיל מורה לבית המשפט לבחון האם יש בתיקון לפגוע בהגנתו של הנאשם. נקבע בפסיקה, כי אין דין בקשה שהוגשה בשלב ראשוני ומקדמי, כדין בקשה שהוגשה לאחר תחילתן של שמיעת ראיות, או בשלבים מאוחרים יותר. ככל שבקשת התיקון מוגשת בשלב מוקדם יותר, וככל שלא נגרם נזק מהותי או דיוני לנאשם כתוצאה מהתיקון, כך הנטייה היא להיענות לה (ע"פ 7953/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 17 (27.6.13); ע"פ 4668/14 אפללו נ' מדינת ישראל, פס' 17 (18.2.15); ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל, פס' 27 (20.8.13)).

עיון בפסיקה מלמד, שבתי המשפט נעתרו לבקשות לתיקון כתב אישום אף בשלבים מתקדמים של ההליך המשפטי, מטעמי שמירת האינטרס הציבורי בדבר גילוי האמת ומניעת עיוות דין, ובלבד שניתנה לנאשמים הזדמנות סבירה להתגונן (תפ"ח (ב"ש) 33171-05-14 מדינת ישראל נ' משה רובין (7.5.15); ת"פ (ב"ש) 36669-04-14 מדינת ישראל נ' עמוד 2

מלכה (11.10.15)). בקשות דומות אושרו חרף פגמים שנפלו בהתנהלות המאשימה (עפ"ת (י-ם) 43363-04-16
מדינת ישראל נ' וייצמן (12.7.16)

בענייננו, התיקון התבקש אמנם כשנה לאחר מועד הגשת כתב האישום המקורי, ובשלב בו ניתן מענה על ידי נאשם 2 אך טרם החלה שמיעת ראיות. יכול שראוי היה שהמבקשת תעדכן את ב"כ נאשם 2, טרם הגשת תשובתו לכתב האישום, כי בכוונתה להגיש בתקופה הקרובה בקשה להוספת נאשמים אך גם אם הדבר לא נעשה, עומדת לפני נאשם 2 האפשרות לתקן את תשובתו בהתאמה. אומר יותר מכך, ככל שסבורה ההגנה, ולו למען הזהירות, כי נכתבו במענה לכתב האישום נתונים שהיא מבקשת שלא לחושפם בשלב זה, בהנתן הוספת נאשם 1, ניתן יהיה לעשות כן באמצעות הגשת בקשה מתאימה.

נימוקי ב"כ המבקשת העומדים בבסיס הבקשה, מוצדקים. הנאשמים 1 ו-3-6, ניהלו הליך שימוע שכלל הידברות ופגישות פרונטליות עם המבקשת, הליך שמטבעו אורך זמן. נאשם 2 ויתר על זכותו זו, ומשכך היה ניתן להגיש את כתב האישום כנגדו במועד מוקדם יותר. השנה שחלפה נוצלה ביעילות ע"י הצדדים לצורך השלמת הליכים מורכבים לפי סעיף 74 לחסד"פ. עניינם של הנאשמים השונים כרוך אחד בשני ומבוסס על חומר ראיות דומה. ניהול שני הליכי משפט מקבילים יהא מסורבל ויוביל לבזבוז משאבים וזמן שיפוטי יקר, ללא הצדקה.

משאלו הם פני הדברים, אין בתיקון כתב האישום בשלב הדיוני בו מצוי ההליך כדי לפגוע בהגנת הנאשמים 2 ו-7 ובזכותם ל"מתן הזדמנות סבירה להתגונן". ככל שיהיה בתיקון כתב האישום כדי לעכב את התקדמות ההליך, הדברים יקבלו ביטוי במסגרת התיק העיקרי.

אשר על כן, אני מתירה את תיקון כתב האישום כמבוקש.

נקבע דיון הקראה לכל הנאשמים ליום 14.9.22 שעה 11:30.

מזכירות תפתח גישה לתיק לב"כ נאשמים 1, 3-6 החל מיום 12.7.22, שעד למועד זה וככל שיבקשו ב"כ נאשם 2, בהתאם לשיקול דעתם, ניתן יהיה להגיש מענה מתוקן לכתב האישום חלף המענה שהוגש ויוצא מתיק בית המשפט.

החלטתי תשלח לב"כ הנאשמים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ב, 05 יולי 2022, בהעדר הצדדים.